

ELS DIARIS D'ADAM I EVA

EL FAR
4

Títol original: *The Diaries of Adam and Eve*

© Ernest Riera, per la traducció

© 9 Grup Editorial, per l'edició

Angle Editorial

Muntaner, 200, àtic 8a

08036 Barcelona

T. 93 363 08 23

www.angleeditorial.com

angle@angleeditorial.com

Primera edició: desembre del 2006

Segona edició: gener del 2017

ISBN: 978-84-15307-67-9

DL B 778-2017

Imprès a Romanyà Valls, SA

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en cap forma ni per cap mitjà, sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

Mark Twain

ELS DIARIS D'ADAM I EVA

Traducció d'Ernest Riera

 Angle Editorial
1992-2017

Taula

- 9   ELS DIARIS D'ADAM I EVA
      Extractes del diari d'Adam
      Diari d'Eva
- 69   EXTRACTE DE L'AUTOBIOGRAFIA D'EVA
- 95   PASSATGE DE L'AUTOBIOGRAFIA D'EVA
- 101   AQUELL DIA A L'EDÈN
- 113   EVA PARLA
- 121   SOLILOQUI D'ADAM
- 137   UN MONUMENT A ADAM

Els diaris d'Adam i Eva

Extractes del diari d'Adam

DILLUNS

Aquesta criatura nova dels cabells llargs sempre és al mig del pas. Sempre em ronda i em segueix amunt i avall. Això no m'agrada; no estic acostumat a tenir companyia. M'estimaria més que s'estigués amb la resta d'animals... Avui ha fet núvol, vent de l'est; em sembla que ens mullarem... *Ens?* D'on he tret aquesta paraula? Ja me'n recordo... l'ha feta servir la criatura nova.

DIMARTS

He anat a examinar la gran cascada. És el millor de la parcel·la, trobo jo. La criatura nova en diu Cascades del Niàgara... per què, no en tinc ni idea.

Diu que *fa cara* de dir-se Cascades del Niàgara. Això no és una raó; no és res més que caprici i imbecil·litat. No tinc cap oportunitat de posar nom a res de res. La criatura nova posa nom a tot el que troba, abans que jo pugui protestar. I sempre ofereix el mateix pretext: *fa cara* de dir-se d'aquella manera. El cas del dodo, per exemple. Diu que només cal mirar-se'l per veure que «fa cara de ser un dodo». S'haurà de quedar amb aquest nom, ben segur. Em fa patir capficar-m'hi, i de tota manera no serveix de res. Dodo! Fa tanta cara de dir-se dodo com jo.

DIMECRES

M'he construït un refugi per a la pluja, però no n'he pogut gaudir en pau. La criatura nova s'hi ha instal·lat. Quan he provat de fer-la'n fora li ha començat a rajar aigua dels forats per on mira, i se l'ha eixugada amb el dors de les potes, i ha fet un soroll com el que fan els altres animals quan pateixen. M'estimaria més que no parlés; sempre parla. Això sembla un impropri fàcil contra la pobra criatura, una maldiença; però no és la meva intenció. Mai

no havia sentit la veu humana, i qualsevol soroll nou i estrany que irromp al damunt de la solemne quietud d'aquestes solituds de somni m'ofèn l'oïda i em sembla una nota falsa. I aquest soroll nou el tinc tan a prop; el tinc al damunt de l'espatlla, el tinc a cau d'orella, primer en una banda i després en l'altra, i només estic acostumat a sorolls que estiguin més o menys allunyats de mi.

DIVENDRES

No deixa de posar nom a tot, malgrat el que jo faci. Jo tenia un molt bon nom per a la parcel·la, i era molt musical i bonic: Jardí de l'Edèn. En privat, el continuo anomenant així, però en públic ja no. La criatura nova diu que tot són boscos i roques i paisatge, i que, per tant, no s'assembla de res a un jardí. Diu que *sembla* un parc, i que no sembla *cap* altra cosa que un parc. En conseqüència, i sense consultar-me, li ha canviat el nom pel de Parc de les Cascades del Niàgara. Això fóra despòtic, trobo jo. I ja hi ha un rètol col·locat:

NO TREPITGEU LA GESPA

La meva vida ja no és tan feliç com ho era.

DISSABTE

La criatura nova menja massa fruita. Ens quedarem sense, segurament. *Ens*, un altre cop... aquesta paraula és *seva*; i ara, meva també, de tant sentir-la. Molta boira aquest matí. Jo no surto quan hi ha boira. La criatura nova sí. Surt faci el temps que faci, i torna a entrar amb els peus ben enfangats. I parla. Abans tot era tan agradable i silenciós, aquí.

DIUMENGE

Anar fent. Aquest dia cada cop és més i més feixuc. Va ser seleccionat i diferenciat el novembre passat com a dia de repòs. Abans, jo ja en tenia sis per setmana. Aquest matí he trobat la criatura nova que provava de fer caure pomes de l'arbre prohibit.

DILLUNS

La criatura nova diu que el seu nom és Èva. Ho trobo bé, no hi tinc cap objecció. Llavors vaig dir que era superflu. És evident que la paraula ha fet créixer el seu respecte envers mi; i la veritat és que

és una paraula gran, una paraula bona, i valdrà la pena de repetir-la. La criatura nova vol que hi faci referència amb la paraula *ella*, per diferenciar-la de la resta de coses. Això ho trobo innecessari; però m'és indiferent. Em seria ben igual que fos el que volgués, si anés per les seves i no parlés.

DIMARTS

Ha omplert tota la parcel·la amb noms execrables i rètols ofensius:

CAP AL REMOLÍ

CAP A L'ILLA DELS BOCS

COVA DELS VENTS CAP AQUÍ

Diu que aquest parc seria un lloc d'estiueig ben bonic, si hi hagués clientela per freqüentar-lo. Lloc d'estiueig... una altra invenció de les seves: no-més paraules, sense cap significat. Què és un lloc d'estiueig? Però val més no preguntar-li-ho; té un deler tan gran per donar explicacions...

DIVENDRES

M'ha començat a suplicar que deixi de tirar-me per les Cascades. Quin mal hi ha? Diu que li fa

venir calfreds. Em pregunto per què; sempre m'han agradat, la caiguda i la frescor de l'aigua. Jo m'imaginava que era per això, que servien les Cascades. No tenen cap altra utilitat que jo sàpiga veure, i per alguna cosa devien fer-se. Ella diu que es van fer només pel paisatge, igual que el rinoceront i el mastodont.

Em vaig tirar per les Cascades dins una bóta... no va quedar satisfeta. M'hi vaig tirar dins una banyera... tampoc no va quedar satisfeta. Vaig travessar nedant el Remolí i els Ràpids amb un vestit de fulles de figuera. Vaig quedar força malmès. Per tant, queixes tedioses sobre la meva extravagància. Aquí em trobo massa engavanyat. El que necessito és un canvi d'aires.

DISSABTE

Vaig fugir dimarts passat a la nit, i vaig viatjar durant dos dies, i em vaig construir un altre refugi en un lloc amagat, i vaig esborrar les meves petjades tan bé com vaig saber. Però ella em va trobar gràcies a una bèstia que ha domesticat i que anomena llop, i va venir fent un altre cop aquell soroll tan

l'lastimós, i amb aigua que li rajava dels llocs per on mira. Em vaig veure forçat a tornar amb ella, però tornaré a emigrar quan en tingui l'oportunitat. Es dedica a un munt de bajanades; entre altres, a estudiar per què els animals anomenats lleons i tigres s'alimenten d'herba i flors, quan, com diu ella, la mena de dents que tenen semblen indicar que s'haurien de menjar els uns als altres. Això és una estupidesa, perquè fer tal cosa seria matar-se els uns als altres, i això representaria la irrupció del que, tal com ho tinc entès, s'anomena *mort*, i la mort, segons m'han dit, encara no ha entrat al Parc. La qual cosa és una llàstima, en alguns aspectes.

DIUMENGE

Anar fent.

DILLUNS

Em sembla que ja sé per a què serveix la setmana: dóna temps per reposar de l'esgotament del diumenge. Ho trobo una bona idea... Ella ha tornat a enfilarse a l'arbre. Vaig fer-la'n baixar a cops de

terròs. Va dir que ningú no mirava. Es veu que ella considera que això és prou justificació per arriscar-se a fer qualsevol cosa perillosa. Li ho he dit. La paraula justificació ha despertat la seva admiració... i la seva enveja també, m'ha semblat. És una bona paraula.

DIMARTS

M'ha dit que ella està feta amb una costella extreta del meu cos. Això és, com a mínim, dubtós, per no dir-ne una altra cosa. Jo no he trobat a faltar cap costella... Està molt atabalada pel voltor: diu que l'herba no li prova gens, té por de no poder-lo criar; diu que li sembla que està fet per alimentar-se de carn putrefacta. El voltor s'haurà de conformar amb el que tenim. No podem capgirar-ho tot només per acomodar el voltor.

DISSABTE

Ahir va caure a l'estany quan s'hi estava mirant, cosa que fa sempre. Va anar de poc que no s'espanya, i va dir que era molt poc agradable. Això li va fer venir llàstima per les criatures que hi viuen,

i que ella anomena peixos, perquè encara continua posant nom a coses que no en necessiten i que no vénen quan les crides, cosa que per a ella no té cap importància. És tan tanoca... En va treure un munt i va dur-los al refugi ahir a la nit, i me'ls va ficar al llit per l'escalfor, però m'hi he fixat de tant en tant tot el dia, i no em sembla pas que estiguin més feliços ara que abans, tan sols més quiets. Quan es faci de nit els llençaré fora. No tornaré a dormir-hi, perquè els trobo freds i enganxosos, i són desagradables quan una persona no porta res a sobre.

DIUMENGE

Anar fent.

DIMARTS

Ara es fa amb una serp. Els altres animals estan ben contents, perquè ella sempre feia experiments amb ells i els molestava; i jo estic content perquè la serp parla, i això em permet reposar una mica.